

A családi vállalkozás, ahol minden családtag faiparos

MŰVÉSZIT ALKOTNI – EGY JÓ CSAPATBAN

Tóth Norbert

A nehéz élethelyzetek felett tudni kell átlépni, és csakis derúvel érdemes továbbmenni – vallja mostani beszélgetőtársam. A saját tapasztalatához szülői minta is társult: többek között a szorgalmat és a kitartást hozta otthonról a munkához való hozzáálláshoz. Az élethez persze nincs egy egységes recept, de hozzávalók igenis vannak. Ez a beszélgetés is ilyen hozzávalókat rejteget.

A Dunaharaszti határában lévő asztalosüzem kapujában elegáns úriember fogad, s máris invitál az irodahelyiség felé. Közben azonban még odaszól egy huszonéves

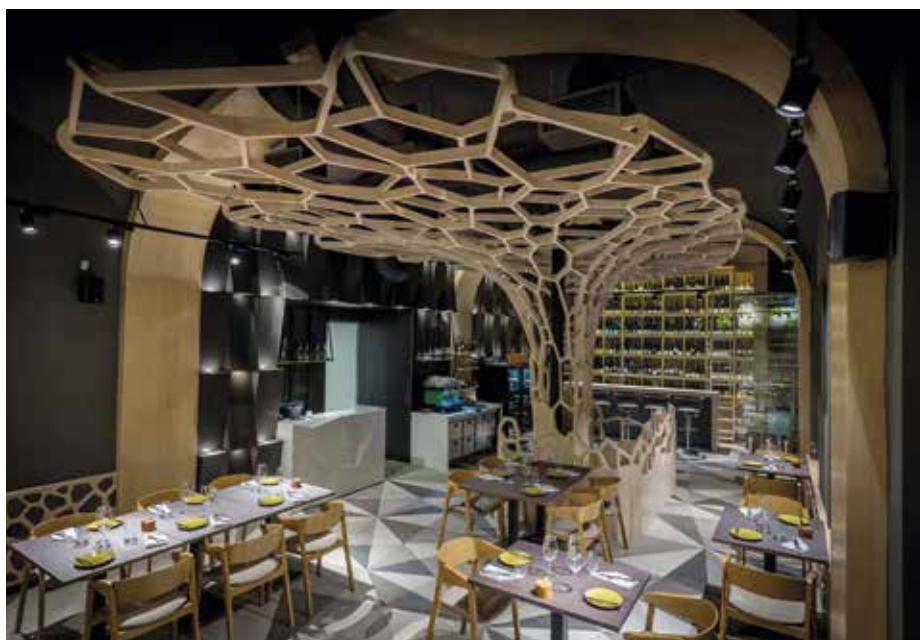
fiatalembernek és egy csinos fiatal hölgynek is, hogy tartsanak velünk. Bent aztán minden kiderül a bemutatkozásnál: ifj. Hajdu Mihály és Hajdu Ildikó a két kísérőnk, e havi

Mesterportré rovatunk főszereplőjének, Hajdu Mihálynak a gyermekei. S hogy teljes legyen a kép, a feleség is megjelenik: merthogy Mária is a vállalkozás szerves része. Bár

nehéz visszaadni, de beszélgetésünk gyakran hangzavarossá válik, mert sokszor egymás szavát túlharsogva igyekeznek mindenkinek elmondani a saját mondanóját. Kedves olvasóim, ismerkedjenek meg egy olyan olaszos stílusú, ám ízig-vérig magyar családi vállalkozás tagjaival, ahol mindenkinek faipari mérnök végzettségű!

– *Kivételes alkalomnak lehetek tanúja: ma van a Fagusz Kft. 30. születésnapja! Ugyanis ezen a napon, 1989. április 1-jén alakult meg a vállalkozás, mint ahogy ezt a múltkori egyeztetésünk alkalmával árultad el nekem. Azért nem sok családi vállalkozás tekinthet vissza ekkora múltra!*

– Kezdő vállalkozóként eljártam konferenciákra, ahol is egyszer azt a kérdést tették fel nekünk, résztvevőknek, hogy vajon 100-ból hány vállalkozás fogja megérni az 5., 10., 20. évet? Az adott válaszok jócskán felülmúlták a tényeket: valójában 4–5 olyan cég van, aki megéli az egy generációnak számító 20–25 éves kort. Sokunkat meglepett, hogy csak ilyen kevesen képesek előre látni a fényt, és átjutni oly sok buktatón,

Az organikus formát ábrázoló belső dekoráció

ami szembejön egy vállalkozás életében ennyi idő alatt. Nos, úgy tűnik, mi ebbe belekerültünk.

TUDNI KELL TOVÁBBLÉPNI

– *Ez a kezdeti telephely, ahol most vagyunk?*

– Nem, ez már a harmadik, annak is a bővített változata. A szülői ház mellett lévő kis épületben kezdtem az édesapámmal, akkor még a főállásom mellett. Majd '89-ben

jött el az a pillanat, amikor Dunaharaszti, az akkor már saját családi házamnál vállalkozást kezdtem a feleségemmel együtt. Ám itt is eljött az az idő, amikor a sok megrendelés miatt tovább kellett lépniünk egy magasabb szintre. Több iparossal együtt, akik szintén lakott területen tevékenykedtek, bementünk az önkormányzathoz, hogy létesítsenek egy olyan városzéli területet, ahol a vállalkozások nyugodtan tudnak működni. Kaptunk is egy helyet, majd összeszórtuk és létrehoztuk a Dunaharaszti Ipari Park Kft.-t, kialakítottuk a közműveket, utakat, szóval minden szükséges infrastruktúrát. Aztán nekiláttunk a saját műhely megépítésének, amihez később egy jelentős méretű hozzáépítés is társult. Itt tartunk most.

GENERÁCIÓVÁLTÁS, SZAKMAI UTÁNPÓTLÁS

– *Minden rosszban bizony ott rejtőzik a jó is, vagy ahogy az angolszász közmondás tartja: Minden felhőnek van egy ezüst szegélye. Mellettünk ül Mihály, az ifjabbik Hajdu, illetve Ildikó is. Ti hogyan látjátok a szülői*

A Budán található Hegyvidék felirat közös projekt a Hello Wooddal

stratégiát: elfogadjátok, esetleg teljesen új dologgal is próbálkoznátok...? Itt milyen irányt vesz az a bizonyos generációváltás?

– (ifj. Hajdu Mihály) Én már középiskolás korom óta igyekszem bekapcsolódní a tevékenységekbe. Kezdetben a gyári gyakorlatok idején vettünk részt egy-egy éppen futó, izgalmas munkában, amihez a barátaim is szívesen csatlakoztak. Ezek sokunknak nagyon emlékezetes időszakok maradtak. Aztán később is igyekeztem apuval összehangolni az ötleteimet, úgy hogy a fejlesztésekben ezek mind megmutatkoztak, megmutatkoznak valamilyen formában. Szóval úgy érzem, hogy azonos irányba tartunk, ami szerintem egy jó irány. Ennek az alapja a 3D-s megmunkálás...

– (Hajdu Mihály) Azért ebben benne van a fiatalok segítése is, akik számára a műhelyünk egy olyan lehetőség, ahol az alkotó képzeletük a cég segítségével formát tud ölteni. Hadd mondjak egy biztató példát! Korábban volt egy tanuló, aki nálunk volt gyakorlati képzésen. Látszott rajta az érdeklődés, így igyekeztünk minden kreatív elképzelése megvalósításában segíteni őt. Lett is foganatja, mert második helyezést ért el két másik tanulóval a Sopronban megrendezett szakiskolák közötti csapatversenyben, 2017-ben. (Magyar Asztalos Tanulmányi Verseny – a szerző.) A mai napig is a mi istállókat erősíti...

(ifj. Hajdu Mihály) A fiatalok képzésével az a baj, hogy tizből talán egy lesz jó szakember...

– (Hajdu Mihály) Hidd el, fiam, a törődés nagyon fontos! Ha az ember odafigyel rájuk, ha a leszidás helyett inkább bátorítja őket, akkor annak általában megjön az eredménye. A lehetőséget mindig biztosítani kell az előremenetelhez.

– *Ezek már bölcs szavak. De vajon mi az oka annak, hogy ilyen rossz az arány, és az a másik kilenc másfelé fordul? Ti, mint kortársak, hogyan látjátok ezt?*

– (ifj. Hajdu Mihály) Nincs motivációjuk. A tenni akarás teljes hiányát látni rajtuk, és azt, hogy nincs bennük felelősségvállalás...

(Hajdu Ildikó) Nálunk a családban például az volt a nagy szerencse, hogy a szüleink nem akarták megmondani, hogy milyen irányban tanuljunk tovább. Apu és anyu is faipari mérnök, de egyikük sem akarta erőltetni a faipari képzést, mi magunk döntöttünk így...

– (Hajdu Mihály) Engem a szüleim a tisztesség mellett a szorgalomra és a helytállásra tanítottak. Említettem, hogy kezdetben az édesapámmal együtt kezdtem az ipart. Földművesként ő sok mindenhez értett, az első szalagfűrészemet például ketten készítettük. Amikor bővül-

tartott: esztergált, metszette a fákat; tevékenykedett. Ezt a kitartást, igyekezetet szeretném én is alkalmazni. Valamiben eredetinek lenni...

– *Egy igazi családi vállalkozásban a hangulat is családias. Ez példaértékű. Azonban térjünk most át a már elhangzott művészi igényességű faipari kivitelezésekre és a 3D-s megmunkálásra. Honnan jött ez az irány?*

– (Hajdu Mihály) Művészi igényesség mindig is volt bennem, amit a belsőépítészeti munkáink során rendre formába is öntöttünk. Egyik kivételes példája ennek az Állami Számvevőszék konferenciatermének belsőépítészeti kialakítása. Sok más, kihívást jelentő munkát is készítettünk, mint pl. a Szabó Ervin Könyvtár vagy éppen a Miniszterelnöki Hivatal bebútorozása. Ezekre a mai napig büszke vagyok. Azonban a 3D-s megmunkálás felé mutató irányt a szükség teremtette.

Készül az egyik tanuló vizsgamunkája

tünk és költöztettük a műhelyt, az apám is jött velem. Miután elment nyugdíjba, még 20 évig dolgoztunk együtt. Pedig én soha nem adtam neki munkát, tette, amit fontosnak

Korábban mi szorosán kötődtünk az építőiparhoz, amit a 2008-as válság rendesen megtépázott, s vele együtt majdnem minket is magával rántott. Én azonban senkit

nem küldtem el a munkatársak közül, s ha szűkösen is, de mindig törekedtem arra, hogy egyben maradjon a csapat. Aztán 2013 körül jött a Hello Wood vezetőségével való szorosabb kapcsolat. Ők olyan építészek és dizájnerek, amelyek művészi és funkcionális installációkat terveznek, főként fából, amik ráadásul valamilyen helyi ügyet is szolgálnak. Ekkor már a fiam és a lányom is aktívan itt dolgozott.

– (ifj. Hajdu Mihály) Itt jött be a képbe a 3D-s megmunkálás. Erre a célra vásároltunk egy Biesse céget, amivel a kategóriájában a legnagyobb keresztmetszetű anyagokat tudjuk megmunkálni, illetve olyan különleges csomópontokat tudunk gyártani, mint például a Hegyvidék felirat vagy annak az étteremnek a belső installációja, ami egy organikus formát ábrázol 400 különböző 3D-s csomóponttal.

– (Hajdu Ildikó) Én még a Budapest feliratot említeném meg. Erről a fabetűkből álló feliratról azt kell tudni, hogy a Hősök terén állítják fel minden évben, a Budapesti Tavasz Fesztivál ideje alatt. Ez volt

A Budapest felirat minden tavasszal a Hősök terén látható

az első olyan munkánk, ami igazán nagy figyelmet kapott. Olyan közfigyelmet, amit a korábban készített lakásbelső és hivatali bútorok soha nem érdemelhetnek ki.

...S KÖZBEN MEGMARADNI AZ ALAPOKNÁL

– (Hajdu Mihály) Ezek a munkák, bár megadják a fejlődés lehetőségét, ugyanakkor szezonálisak. A köztes időkben lévő szabad kapacitásainkat ezért igyekeznünk kell értelmesen lekötöni. Ennek érdekében vásárol-

tunk egy élzáró gépet, és tervben van egy új táblafelosztó beszerzése is, hogy az ehhez kapcsolódó megrendeléseket, lakossági bérmunkákat is tudjuk majd fogadni a jövőben. Fontosnak tartom a több lábon állást. – *Merre tovább? Melyek a jövőbeni következő célok?*

– (Hajdu Mihály) A telephelyünket, bár annak idején a legnagyobbat választottuk, mára kinőttük, úgyhogy egy üzemcsarnok építése lesz az egyik következő lépés.

– (ifj. Hajdu Mihály) Rengeteg ötletünk van, akár hetente is jön új elképzelés...

– (Hajdu Ildikó) Ilyenkor mind a négyen összeülünk, divatos szóval mondva meetinget tartunk...

– (Hajdu Mihály) Ilyenkor a feleségem az, aki az anyagi lehetőségek korlátaira is emlékeztet, úgyhogy szembesíti a realitást a nagy álmokkal.

Az egyensúlyban hatalmas energia van – ezt már utólag teszem hozzá. Remélhetőleg sok sikeres és egyetértésben gazdag év áll még előttük. Így legyen! ■

Fotók:

Fagusz Kft.,
Tóth Norbert

Ideiglenes kiállítóhely a Budai Várban